



## ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15  
Tel: 443-5573/33104  
Fax: 443-5733/33133  
E-mail: [orfktikarsag@orfk.police.hu](mailto:orfktikarsag@orfk.police.hu)



Szám: 105/411- /2014.RP.

Tárgy: panasz elbírálása  
Ea: dr. Zsolyomi Emese r. alezr.

# HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, panaszosnak dr. Gyöző Gábor (Gyöző Ügyvédi Iroda, 1038 Budapest Ráby Mátyás u. 63., értesítési cím: Magyar Helsinki Bizottság, 1054 Budapest Bajcsy-Zs. út 36-38.) jogi képviselő útján előterjesztett panaszja miatt folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 107/2014. (V. 15.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

### **e l u t a s í t o m.**

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni (1903 Budapest, Pf.: 314/15.), (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

### **A határozatot kapják:**

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Készenléti Rendőrség parancsnoka
- 4) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 5) Irattár

## INDOKOLÁS

### I.

Panaszos jogi képviselője panaszbeadványában előadta, hogy a panaszos 2013. március 18-án, kb. délután kettő órakor felkereste a Budapest XVIII. kerület Dolgozó u. 12. sz. alatt található háziorvosi rendelőt abból a célból, hogy aláírassa a rehabilitációs munkájához szükséges igazolásokat. Vele volt barátnője, aki sclerosis multiplex miatt megváltozott munkaképességű, és önmagát ellátni nem tudja.

A panaszos háziorvosát helyettesítő orvos az igazolás kiadását megtagadta, részben a kompetencia hiányára, részben arra hivatkozva, hogy a panaszos egészségügyi dokumentációjában csak a gerincbetegségre vonatkozó karton található, más nem. A párbeszédre a folyosón, több személy szeme láttára került sor. A panaszos felháborodásában, kezében az aláírandó igazolást tartva, kb. 15 cm magasságról ökölbe szorított kézzel ráütött az előtte található üveglapú asztalra, azt hangoztatva, hogy követeli az igazolás aláírását. Az üveglap az ütés következtében eltört.

Ezt követően a panaszos kiment a rendelőintézet elé megnyugodni, mire visszatért, megtudta, hogy a helyettesítő orvos kihívta a rendőröket. A panaszos ezt követően sem távozott a helyszínről. Először két rendőr érkezett, akik közül az egyik a helyettesítő orvos és a barátnő jelenlétében igazoltatta és meghallgatta a panaszost, majd közölte, hogy elő fogja állítani. A panaszos jelezte, hogy négyféle betegsége van. A rendőrök ellenőrizték a kartonját, ahol csak az egyikkel kapcsolatos dokumentáció volt megtalálható. A panaszos azt is közölte, hogy ki az eredeti orvosa, és azt is, hogy a jelenlévő orvos csak helyettesít.

Rövidesen kb. 6-8 fő rendőr érkezett erősítésként. A panaszost és barátnőjét külön-külön járművel szállították be a BRFK XVIII. Kerületi Rendőrkapitányságra, bilincselés nélkül. A barátnő beszállítását a panaszos kérte, mivel a barátnője – betegsége okán – nem tudja magát egyedül ellátni.

Az előállító helyiségbe befogadáskor a panaszos hivatkozott négyféle betegségére, de a rendőrök erre csak annyit közöltek, hogy akkor is be kell mennie. Orvosi vizsgálat nem volt, csak a nála lévő tárgyakat vették letétbe. Az előállítóban nem volt fűtés és nyitva volt az ablak, ezért egy idő után a panaszos kabátot kért, amit meg is kapott, de az ablakot nem csukták be, és a fűtést sem kapcsolták be.

A panaszos az előállítóban való elhelyezést követően sírógörcsöt kapott, kb. 30 percen keresztül sírt, ezt azonban nem észlelték a rendőrök, mert halkán sírt, és ő maga sem panaszkodott nekik.

A helyiséget kamera figyelte, az átlátszó műanyaggal takart megfigyelő nyíláson csak egy alkalommal nézett be rendőr, egyébként csak a folyosón sétáltak. Vécére egyszer, 18 óra 30 perckor kéredzkedett ki a panaszos, ezt onnan tudja, hogy megkérdezte a rendőröktől, mennyi az idő.

A panaszos nem tudja, hogy meddig tartott kihallgatással és rabosítással együtt az előállítás (garázdasággal gyanúsították meg), de azt tudja, hogy a kihallgatás kezdetekor 20 óra 50

percet mutatott a falióra és a telefonja órája is. Ehhez képest az igazolás szerint 15 óra 32 perctől 20 óráig tartott az előállítása. A panaszos a befogadáskor jelezte, hogy élelmezést kér, de utóbb nem kapott.

A jogi képviselő álláspontja alátámasztásaképpen az alábbi jogsértéseket nevesítette.

**I. 1. Az előállítás jogcímének hiánya tettenérés hiányában.**

A jogi képviselő álláspontja szerint az előállítás jogcímeként megjelölt tettenérés nem állt fenn. Ennek kapcsán hivatkozik a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényben (a továbbiakban: Be.) foglaltakra, illetve ennek kommentárjára. Ebből kiindulva, azt a körülményt, hogy a panaszos elhagyta a helyszínt majd oda önként visszatért – közben senki nem követte a mozgását, nem üldözte – úgy értékelte, mint ami kizárja a tettenérés megállapítását.

**I. 2. Az előállítás aránytalansága.**

A jogi képviselő hivatkozott az Rtv. 15.§-ában foglaltakra. Megítélése szerint már a „bizonyított” betegségre tekintettel is aránytalan volt a panaszos előállítása, figyelemmel a gyanú tárgyát képező cselekmény rendkívül csekély tárgyi súlyára, valamint a panaszos együttműködésére (nem hagyta el a helyszínt, sőt, megvárta a rendőröket), amelyeket mérlegelve a panaszos igazoltatását és adatainak egy későbbi idézés céljából történő rögzítését lett volna arányos alkalmazni.

A jogi képviselő álláspontja szerint a rendőröknek azt is figyelembe kellett volna venniük, hogy a panaszos barátnője betegségéből kifolyólag nem tudja magát ellátni, nem tud egyedül közlekedni sem, így a panaszos előállítása szükségszerűen korlátozta a barátnője mozgásszabadságát is.

**I. 3. Az előállítás indokolatlan hossza.**

A panaszos vitatja azt, hogy az előállítása valóban az igazolásban jelzett ideig tartott volna, hiszen észlelése szerint 20 óra 50 perckor még csak a gyanúsított kihallgatásának megkezdésére várt.

A jogi képviselő véleménye szerint az előállítás hossza – függetlenül attól, hogy az 4,5 órán át vagy hosszabb ideig tartott – a szükséges eljárási cselekményre – a panaszos kihallgatása –, illetve az ügy egyszerű megítélésére és kis tárgyi súlyára tekintettel indokolatlanul és aránytalanul hosszúnak tekinthető.

E körben hivatkozik arra, hogy a rendőrségtől elvárható olyan munkaszervezési környezet kialakítása, amely fel van készítve a rendőrség működéséből szükségszerűen fakadó helyzetek kezelésére, jelen esetben arra, hogy előre nem látható eljárási cselekményt (gyanúsított kihallgatás) kell foganatosítani előre nem várt személlyel szemben.

A jogi képviselő álláspontja szerint a panaszos egészségi állapota ebben a körben is releváns, hiszen számára az előállítás, illetve visszatartás, és ennek keretében az előállító helyiségben történő fogva tartás értelemszerűen nagyobb megterhelést okoz (mind testi, mind pszichés szempontból).

**I. 4. Az egészséghez való jog sérelme az előállító helyiségben való elhelyezés kapcsán – befogadáskori orvosi vizsgálat hiánya.**

A jogi képviselő az Rtv. 18. § (2) bekezdésére, valamint a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM 51. § (3) bekezdésére hivatkozik (*e rendelet 2011. szeptember 30-ig volt hatályos*), miszerint „A sérült beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.”, illetőleg az előállított személyt „Nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról, szükség esetén orvosi ellátásban kell részesíteni.”

A jogi képviselő megítélése szerint a fentiekre figyelemmel a panaszos orvosi vizsgálata kötelező lett volna, különös tekintettel arra, hogy mind a négy betegségét újfent megjelölte a befogadáskor is, és ezek közül legalább kettő (a gerincprobléma és a pszichés betegség) nyilvánvalóan releváns az előállító helyiségbe helyezhetőség szempontjából. A Szolgálati Szabályzat 51. § (3) bekezdésében hivatkozott „szükség esetén” megfogalmazás objektív kritériumot jelenít meg, amely egyébként független attól is, hogy az érintett személy maga panaszkodik-e, a lényeg az, hogy a vélt vagy valós egészségi állapota objektív szempontból igényel-e orvosi vizsgálatot az előállító helyiségbe helyezést megelőzően. Ráadásul a jelen esetben a panaszos maga számolt be az egészségi problémáiról. (A jogi képviselő e körben hivatkozott továbbá a Fővárosi Törvényszék 27.K.34.159/2011/4. sorszámú ítéletére.)

**I. 5.** Az egészséghez való jog sérelme az előállító helyiségben való elhelyezés kapcsán (elégtelen fizikai körülmények).

A jogi képviselő szerint nyilvánvalóan sértette a panaszos egészséghez való jogát az a körülmény, hogy fűtés nélküli előállító helyiségben helyezték el, amelynek ablakát kinyitották, különös tekintettel a 2013. márciusában tapasztalható rendkívül hideg, télies időjárásra. Súlyosbítja a jogsérelmet az a körülmény, hogy ezt az állapotot a panaszos kérésére sem szüntették meg, igaz, legalább engedélyezték, hogy a kabátját magához vegye.

**I. 6.** Az egészséghez való jog sérelme az előállító helyiségben való elhelyezés kapcsán (élelmezés hiánya).

A jogi képviselő a Szolgálati Szabályzat 31. § (11) bekezdésére hivatkozik, ami előírja az élelmezést. Amennyiben a panaszos előadásából indulunk ki, úgy az előállítása meghaladta az 5 órás időtartamot, tehát élelmet kellett volna biztosítani neki. Ennek elmaradása ugyancsak sértette a panaszos egészséghez fűződő jogát.

#### **Az előterjesztett panasz összegezve az alábbi kifogásokat tartalmazza:**

- 1./ Az előállítás jogalapjaként megjelölt tettenérést vitatja, illetőleg az előállítást aránytalansága és hosszú időtartama miatt kifogásolja.
- 2./ Sérelmezte a befogadáskori orvosi vizsgálat hiányát.
- 3./ Sérelmezte az elégtelen fizikai körülményeket az előállító helyiségben.
- 4./ Sérelmezte az előállítás időtartama alatt az élelmezés hiányát.

Fentiek alapján a panaszos kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely megállapította, hogy az előállítás nem felelt meg az arányosság követelményének, ezért sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga. Ugyancsak sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga az előállítás időtartama miatt, és a tisztességes eljáráshoz való joga az előállítás befejező időpontjának nem megfelelő megjelölése miatt.

## **II.**

Döntésem meghozatala során az alábbi iratok és nyilatkozatok álltak rendelkezésre:

- a panaszos jogi képviselője által 2013. április 8-án postai úton előterjesztett panaszbeadvány és meghatalmazás;
- egészségügyi állapotára vonatkozó orvosi dokumentáció;
- az előállítás időtartamáról kiállított – a panaszos által aláírt – igazolás;
- A panaszos jogi képviselője által 2013. május 22-én postai úton előterjesztett panaszbeadvány;
- K. A. r. ezredes 2013. május 23-án kelt átírata;
- Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés, parancsnoki kivizsgálás és vélemény;
- Nyilatkozat;
- A fogdakönyv releváns részei;
- L. T. G. r. törm. a 2013. május 23-án kelt jelentése;
- K. E. r. törm. a 2013. május 23-án kelt jelentése;
- Az előállítás időtartamáról szóló igazolást (ORFK Rendészeti Igazgatóság Bevetési Főosztály I, VI. Bevetési Osztály, III. Alosztály);

### III.

A rendelkezésre álló iratok alapján az egyes panaszok tekintetében az alábbiak voltak megállapíthatók.

#### **III. 1. Az előállítás jogalapjaként megjelölt tettenérést vitatja, illetőleg az előállítást aránytalansága és hosszú időtartama miatt kifogásolja.**

##### III. 1. 1. Az előállítás jogalapjának vizsgálata.

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

Az előállításról szóló jelentés az előállítás jogalapjaként az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontját jelöli meg. A rendőrségi iratok rögzítik, hogy a rendőrök 15 óra 30 perckor – telefonos bejelentés alapján az ügyelet utasítására – érkeztek az orvosi rendelőhöz, ahol a panaszos várta őket és elmondta: ő kiabált, illetve megmutatta az üvegasztalt, amit összetört. Kérdésre elmondta, hogy azért gurult dühbe, mert már három hete nem tudja a papírjait elintézni. A panaszos elismerte az agresszív viselkedést, valamint a rongálást. Ezután a rendőrök meghallgatták a bejelentőt, aki elmondta, hogy a panaszos azt kérte, intézzék el a bejelentéshez szükséges papírokat. Az orvos elmondta neki, hogy ki kell várnia a sorát. Ekkor a panaszos kiabálni kezdett, és betörte az asztal üvegét. A panaszos cselekménye riadalmat keltett és kárt okozott, az okozott kár 5000.- Ft. A jelentés két tanút is megjelöl, akik közül az egyik látta a panaszos viselkedését, illetve a helyszínről távozását és visszatérését. A másik tanú pedig előbb hallotta a panaszos kiabálását, majd látta az épület előtt a panaszost tovább kiabálni, majd mikor a panaszos bement az épületbe a tanú utána ment, ahol figyelemmel kísérte a panaszos későbbi magatartását is.

A panaszos jogi képviselőjének álláspontja szerint azáltal, hogy a panaszos elhagyta a helyszínt, majd oda önként visszament a tettenérés nem megállapítható.

Az intézkedéskor hatályban volt, a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) kommentárja szerint a bírói gyakorlat – a tetten ért tolvaj által az eltulajdonított dolog

megtartása érdekében alkalmazott erőszak rabláskénti minősülése kapcsán – a tettenérés fogalmát tágan értelmezi, nem csak a cselekmény véghezvitele közbeni leleplezést érti rajta, hanem megállapíthatónak tartja akkor is, ha a bűncselekmény felfedezése a lopás befejezését jelentő elvétel után, de még az elvitel közben történik. Tettenérésnek minősül a lakásbetörés elkövetőjének a folyamatos üldözés utáni, akár a helyszíntől távoli elfogása is, ám a folyamatos üldözés megállapításának feltétele a helyszínről távozó tolvaj *folyamatos* szemmel tartása és *megszakítás nélküli* üldözése. Amennyiben a folyamatos üldözés megszakad, nem beszélhetünk tetten ért tolvajról (lásd: Dr. Belovics Ervin – Dr. Molnár Gábor – Dr. Sinku Pál: Büntetőjog. Különös rész. Harmadik, átdolgozott kiadás. HVG-Orac, Budapest, 2003, 587-588. o.).

A Be. szerint [127. § (3) bekezdés] a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A Be. kommentárja is kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy *üldözés során* elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. o.].

A Kúria az EBH2013. B.13. számú döntésében további értelmezését adja a Be. 127. § (3) bekezdés szerinti tettenérésnek. Elvi éllel kimondja, hogy a tettenérés akkor is megvalósul, ha a tettenérő személy részéről a tettenérést követően az elkövető folyamatos szemmel tartása nem valósul meg. Eszerint a Be-ben nevesített tettenérés akkor is megvalósul, ha az elkövetés tanúja szem elől téveszti az elkövetőt, majd később (akár 50 perc eltéréssel) felkutatja és akkor fogja el. Ilyen esetben még a tanú segítségére siető, az elfogásban tevőlegesen közreműködő harmadik személy sem valósít meg személyes szabadság, vagy testi épség elleni bűncselekményt, ha magatartása (az általa esetlegesen alkalmazott erőszak) az elfogáshoz és a nyomozó hatóság elé állításhoz szükséges mértéket nem haladja túl.

A jelen eljárásban vizsgált rendőri intézkedéssel kapcsolatban megállapítható, hogy a rendőr az EHB-ban említett „harmadik” személy analógiájára, a szemtanúk közlése alapján – nem magáncselekményként, hanem hatósági intézkedésként – szintén jogszerűen lépett fel a panaszos elfogása érdekében.

A panaszos cselekményét több szemtanú is figyelemmel kísérte. Egyrészt az első tanú látta a panaszos garázda magatartását (kiabálás, asztaltörés), majd azt, ahogyan elhagyja a helyszínt, és visszatér oda, míg a második tanú hallotta és látta is a panaszost az épület előtt kiabálni, majd utána ment az épületbe, ahol szintén nyomon követte a magatartását. A tanúk az általuk tapasztaltakat a rendőrnek elmondták, így a tettenérés megállapításához minimális feltételek fennálltak.

Az Rtv. idézett szakasza szerint a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a rendőr további intézkedés megtétele céljából köteles elfogni és az illetékes hatóság elé állítani. A rendőrök a helyszínen tapasztaltak és az ott jelenlévők meghallgatása alapján a helyzetet úgy ítélték meg, hogy a panaszost a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétség elkövetésén érték tetten. E megállapításuk a fenti körülmények gondos mérlegelése alapján megalapozott volt.

**Mindezek alapján – tekintetbe véve, hogy tettenérés esetében az Rtv. nem ad lehetőséget a mérlegelésre – a panaszos előállítására jogszerűen került sor, ezért az ezt kifogásoló panaszt elutasítom.**

III. 1. 2. Az előállítás arányosságának vizsgálata.

Az Rtv. 15. §-a szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

Mivel az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti előállítási ok nem ad mérlegelési jogot a rendőrnek annak eldöntéséhez, hogy előállítja-e a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyt, vagy nem, így – mivel kötelező jelleggel kell végrehajtania a rendőrnek az adott rendőri intézkedést – ebben az esetben az arányosság kérdésköre fel sem merül.

**Erre való tekintettel az előállítás aránytalansága miatt előadott panaszt, mint megalapozatlant elutasítom.**

III. 1. 3. Az előállítás időtartamának vizsgálata.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az előállításról kiállított igazolás szerint az előállítás 15 óra 32 perckor kezdődött és 20 óra 20 perckor fejeződött be.

A rendőri jelentésekből kitűnik, hogy az eljáró rendőrök 15 óra 32 perckor érkeztek meg a rendelőintézethez, ekkor vonták a panaszost intézkedés alá, meghallgatták, majd 16 óra 30 perckor adták át az ügyeletes tisztnak. A helyszínelést végző rendőrök 18 óra 30 perckor érkeztek a rendelőintézethez. A helyszínen a rendőrök a jelentésben megjelölt két tanút meghallgatták. A panaszost a fogdáról 20 óra 20 perckor szabadították, gyanúsított kihallgatása pedig 20 óra 27 perckor kezdődött meg.

A panaszos előadása szerint az előállítása meghaladta az öt órát, mivel a kihallgatása kezdetekor a falon lévő óra 20 óra 50 percet mutatott.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a panaszos kihallgatására az előállítást követő ötödik órában sor került. Az eltelt idő alatt – habár ezt a panaszos nyilvánvalóan nem érzékelte, hiszen ő mindaddig tétlenül, az előállító helyiségben tartózkodott – ügyével foglalkoztak (jelentések elkészítése, jegyzőkönyv felvétele a letéti tárgyról, nyilatkozat kitöltése, igazolás elkészítése), az érintett eljárást megindították, a szükséges eljárási cselekményeket a

rendelkezésre álló személyi és tárgyi feltételek igénybevételével elvégezték. Nyilvánvaló, hogy a felsorolt feladatok elvégzése bizonyos időt vett igénybe, és az ezek elvégzésére fordított idő mennyisége nem tekinthető aránytalanul soknak, vagy eltúlzottnak.

A panaszos gyanúsítottként történő kihallgatása a Be. rendelkezései alapján elvégzett nyomozóhatósági eljárási cselekmény, amelyre nem az Rtv. , hanem a Be. szabályai szerint került sor, ezért a büntetőeljárás szabályai szerint végrehajtott nyomozási cselekmény – a gyanúsított kihallgatása – során a panaszos jogi értelemben nem állt személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés (előállítás) hatálya alatt. A büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezései szerinti kötelező nyilatkozatok megtétele és a jegyzőkönyv aláírása után a kihallgatott személy a kapitányság épületéből szabadon távozhatott volna. Saját döntése alapján azonban vallomást tett, mely bizonyos időt vett igénybe, de ez az előállítás időtartamaként a fentiek alapján nem értelmezhető, a ténylegesen a rendőrkapitányságon töltött idő nem azonos az előállítás időtartamával.

### **Mindezek alapján az előállítás időtartama miatti panaszt elutasítom.**

#### **III. 2. Sérelmezte a befogadáskori orvosi vizsgálat hiányát.**

Az Rtv. 18. § (2) bekezdés szerint a sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni.

A panaszos jogi képviselője sérelmezte, hogy a panaszost a befogadáskor nem vizsgálta meg orvos, noha ez indokolt lett volna, mivel a panaszos jelezte, hogy négyféle tartós betegsége, többek között gerincproblémája és pszichés betegsége is van.

Az előállításról készült jelentés szerint a helyszíni intézkedés során a rendőrség számára is ismertté vált, hogy a panaszos cselekményére azért került sor, mert a foglalkoztatásához szükséges egészségügyi iratait nem tudta elintézni a rendelőben, arra ugyanakkor a jelentés nem tért ki, hogy a panaszos részletesen előadta-e, hogy milyen betegségben szenved, vagy hogy milyen jellegű egészségügyi iratokat akart elintézni.

A panaszos nyilatkozata és a jelentésben leírtak egymással megegyeznek abban a tekintetben, hogy a panaszos a rendőrök kiérkezésekor már nyugodt magatartást tanúsított, így a helyszínen intézkedő rendőrök nem észlelheték az esetleges pszichés problémáit, a panaszos maga pedig nem közölt erre utaló adatokat.

A panaszbeadvány ezzel kapcsolatban azt tartalmazza, hogy *„az előállításban való elhelyezést követően sírógörcsöt kapott, kb. 30 percen keresztül sírt, ezt azonban nem észlelték a rendőrök, mert halkán sírt, és ő maga sem panaszkodott nekik.”*

A fent idézett jogszabályok megfogalmazásából az következik, hogy az orvosi vizsgálatot (Szolgálati Szabályzat 31. § (7) bekezdése) csak szükség esetén kell elvégezni.



A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy az intézkedő rendőrök a tőlük elvárható módon jártak el: a rendelőintézetben a panaszos betegségről megtudottak ismeretében hajtották végre az előállítást, melynek során nem merült fel olyan körülmény, amely az orvosi vizsgálat elvégzésére indokot adott volna. Önmagában az a tény, hogy az előállított személy valamilyen betegségben szenved nem ad okot arra, hogy orvosi vizsgálatát elvégezzék a rendőri intézkedés keretében. Erre az aktuális állapot, rosszulletre utaló tünet (valamilyen kívülről egyértelműen megmutatkozó sérülés, vagy roham) adhatott volna megfelelő indokot.

**Mindezek alapján az orvosi vizsgálat elmaradása kapcsán előadott panaszt elutasítom.**

**III. 3.** Sérelmezte az elégtelen fizikai körülményeket az előállító helyiségben.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdés szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról

A panaszos jogi képviselője sérelmezte, hogy az előállító helyiségben hideg volt, az ablak sem volt bezárva. Ezt jelezte a panaszos az őrnék, aki odaadta neki a kabátját, azonban az ablakot továbbra sem zárta be.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a rendelkezésre álló tárgyi eszközök felhasználásával a rendőrök a tőlük elvárható módon igyekeztek a panaszos aktuális állapotán javítani.

**Fentiek alapján a az előállító helyiségben tapasztalt állapotok kapcsán előadott panaszt elutasítom.**

**III. 4.** Sérelmezte az előállítás időtartama alatt az étellemezés hiányát.

A Szolgálati Szabályzat 31. § (11) bekezdése szerint a személyi szabadság korlátozásának első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szerv gondoskodik a fogvatartott személy étellemezéssel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étellemezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli őr végzi. Ha a rendkívüli őr nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges étellemezéshigiéniái alapismereti vizsgával és érvényes egészségügyi könyvvel, akkor az étellemezés kiosztását nem végezheti. Ilyen esetben a fogvatartottat előrecsomagolt étellemezéssel és az annak elfogyasztásához szükséges egyszer használatos evőeszközökkel kell ellátni.

A panaszos jogi képviselője sérelmezte, hogy noha a panaszos előállítása meghaladta az öt órát, de nem kapott étellemezést annak ellenére, hogy ezt kifejezetten kérte.

A fogdakönyv tartalma szerint a panaszos nem kért étellemezést, a rendőri jelentések szintén

arról számolnak be, hogy a panaszos az élelmezés kapcsán nemleges nyilatkozatot tett.

A rendelkezésre álló adatok alapján az is megállapítható, hogy az előállítás időtartama a határozat III. 1. 3. pontjában kifejtettek alapján 15.32 órától 20.20 óráig tartott, így nem haladta meg az öt órát, ezért élelmezési kötelezettsége a rendőrségnek a konkrét ügyben nem keletkezett.

**Mindezek alapján az élelmezés elmaradása miatt előadott panaszt elutasítom.**

#### IV.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta.

A Panasztestület álláspontjától való eltérés jogszabállyal alátámasztott indokait a határozat III. része tartalmazza.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén alapul, miszerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A döntés az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárás keretében történt meg.

#### **A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:**

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 1. §, 3. §, 326. § (7) és 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pont, 109. § (1) bekezdés a) pont és (2) bekezdése;
- Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) 271. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. §-a, 17. § (1) bekezdése, 18. § (2) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (3) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) és (9) bekezdései;
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 30. § (3) bekezdése, 31. § (7) és (11) bekezdései.

**Budapest, 2014. július 18.**

**Papp Károly r. altábornagy  
rendőrségi főtanácsos  
országos rendőrfőkapitány**